være uden for.« Hvad der derimod er Fælleseje, hvor hvad dit er, er mit, og hvad mit er, er dit, forstaar jeg ikke, at en Hustru skulde kunne modsætte sig en Fordring paa Manden. Og Frk. Krebs vil vel ikke paastaa, at det uægtefødte Barn og dets Moder ingen Fordring har paa Manden, der har forført hende. Fordi der er en første Prioritet i en Ejendom, kan en anden Prioritet ogsaa være en Fordring at efterkomme, saalangt Midlerne strække. Frk. Krebs spørger endvidere, om en Mand i Fremtiden (hvis Hr. Jürgensens Forslag bliver til Lov) da uden *at løbe nogen Risiko*, skal have Lov at bruge saa mange Forurettelser over sin Familie, som han lyster. Ja, det har nu en Mand i vore Dage! Han har Lov at krænke sin Hustru og sine Børn i det uendelige, han har, som Frk. Krebs selv siger, »Lov til at holde Elskeriuder i Luxus — hun Hustruen, kan dog endnu lukke Øjnene saa vidt muligt, der er Mulighed for at beholde *Skinnet* af et hæderligt Ægteskab«. Men forstaar Frk. Krebs da ikke, at netop fordi Manden saaledes i *Smug* kan leve uhæderligt og dog beholde Skinnet af Hæderlighed, netop af denne Grund løber han ingen Risiko ved under den nuværende Ordning at holde Elskerinder. Faar han derimod Lov for, at han skal give sine uægtefødte Børn sit Navn, at skulle lade dem arve med sine i Ægteskabet fødte Børn, at skulle lade dem opdrage som de ægtefødte Børn — i det hele taget, at hans Uregelmæssigheder blive stillet i fuldt Daglys saavel for Hustruens som for Alverdens Øjne — *da løber han en meget stor Risiko* ved at indlade sig paa saadanne Uregelmæssigheder, og mangen en Mand vil vist af denne Grund betænke sig meget, før han begaar Ægteskabsbrud, eller før han forfører en Kvinde. Det er netop denne Risiko, Manden alt for lidt har følt. Kvinden er altid udsat for denne, thi hun kan ikke skjule sin Skam. Manden derimod han gaar fri og frank og hæderlig omkring. Hvem ved om hans Gjerning. Den koster ham nogle Kroner om Aaret. Hvad saa! Han er lige agtet. Og derfor betænker han sig ikke paa at gaa Forførelsens Veje.

I en anden Sætning udtaler Frk. Krebs sig meget affejende over for den Kvinde, der indlader sig med en gift Mand — hende er hun snart færdig med: hun fortjener sin Skjæbne, og hun bør, da Forføreren har andre Forpligtelser (til Hustruen) selv sørge for Barnet. (Altsaa naar jeg har én